

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU ZAJEDNIČKE KONVENCIJE O
SIGURNOSTI UPRAVLJANJA ISTROŠENIM
GORIVOM I O SIGURNOSTI UPRAVLJANJA
RADIOAKTIVNIM OTPADOM

Član 1.

Potvrđuje se Zajednička konvencija o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom, usvojena 5. septembra 1997. godine u Beču, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Zajedničke konvencije o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik, glasi:

**JOINT CONVENTION
ON THE SAFETY OF SPENT FUEL MANAGEMENT AND ON
THE SAFETY OF RADIOACTIVE WASTE MANAGEMENT**

PREAMBLE

The Contracting Parties

(i) Recognizing that the operation of nuclear reactors generates spent fuel and radioactive waste and that other applications of nuclear technologies also generate radioactive waste;

(ii) Recognizing that the same safety objectives apply both to spent fuel and radioactive waste management;

(iii) Reaffirming the importance to the international community of ensuring that sound practices are planned and implemented for the safety of spent fuel and radioactive waste management;

(iv) Recognizing the importance of informing the public on issues regarding the safety of spent fuel and radioactive waste management;

(v) Desiring to promote an effective nuclear safety culture worldwide;

(vi) Reaffirming that the ultimate responsibility for ensuring the safety of spent fuel and radioactive waste management rests with the State;

(vii) Recognizing that the definition of a fuel cycle policy rests with the State, some States considering spent fuel as a valuable resource that may be reprocessed, others electing to dispose of it;

(viii) Recognizing that spent fuel and radioactive waste excluded from the present Convention because they are within military or defense programmes should be managed in accordance with the objectives stated in this Convention;

(ix) Affirming the importance of international co-operation in enhancing the safety of spent fuel and radioactive waste management through bilateral and multilateral mechanisms, and through this incentive Convention;

(x) Mindful of the needs of developing countries, and in particular the least developed countries, and of States with economies in transition and of the need to facilitate existing mechanisms to assist in the fulfillment of their rights and obligations set out in this incentive Convention;

(xi) Convinced that radioactive waste should, as far as is compatible with the safety of the management of such material, be disposed of in the State in which it was generated, whilst recognizing that, in certain circumstances, safe and efficient management of spent fuel and radioactive waste might be fostered through agreements among Contracting Parties to use facilities in one of them for the benefit of the other Parties, particularly where waste originates from joint projects;

(xii) Recognizing that any State has the right to ban import into its territory of foreign spent fuel and radioactive waste;

(xiii) Keeping in mind the Convention on Nuclear Safety (1994), the Convention on Early Notification of a Nuclear Accident (1986), the Convention on Assistance in the Case of a Nuclear Accident or Radiological Emergency (1986), the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material (1980), the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter as amended (1994) and other relevant international instruments;

(xiv) Keeping in mind the principles contained in the interagency “International Basic Safety Standards for Protection against Ionizing Radiation and for the Safety of Radiation Sources” (1996), in the IAEA Safety Fundamentals entitled “The Principles of Radioactive Waste Management” (1995), and in the existing international standards relating to the safety of the transport of radioactive materials;

(xv) Recalling Chapter 22 of Agenda 21 by the United Nations Conference on Environment and Development in Rio de Janeiro adopted in 1992, which reaffirms the paramount importance of the safe and environmentally sound management of radioactive waste;

(xvi) Recognizing the desirability of strengthening the international control system applying specifically to radioactive materials as referred to in Article 1(3) of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal (1989);

Have agreed as follows:

Chapter 1. OBJECTIVES, DEFINITIONS AND SCOPE OF APPLICATION

Article 1. OBJECTIVES

The objectives of this Convention are:

(i) to achieve and maintain a high level of safety worldwide in spent fuel and radioactive waste management, through the enhancement of national measures and international co-operation, including where appropriate, safety-related technical co-operation;

(ii) to ensure that during all stages of spent fuel and radioactive waste management there are effective defenses against potential hazards so that individuals, society and the environment are protected from harmful effects of ionizing radiation, now and in the future, in such a way that the needs and aspirations of the present generation are met without compromising the ability of future generations to meet their needs and aspirations;

(iii) to prevent accidents with radiological consequences and to mitigate their consequences should they occur during any stage of spent fuel or radioactive waste management.

Article 2. DEFINITIONS

For the purposes of this Convention:

(a) “closure” means the completion of all operations at some time after the emplacement of spent fuel or radioactive waste in a disposal facility. This includes the final engineering or other work required to bring the facility to a condition that will be safe in the long term;

(b) “decommissioning” means all steps leading to the release of a nuclear facility, other than a disposal facility, from regulatory control. These steps include the processes of decontamination and dismantling;

(c) “discharges” means planned and controlled releases into the environment, as a legitimate practice, within limits authorized by the regulatory body, of liquid or gaseous radioactive materials that originate from regulated nuclear facilities during normal operation;

(d) “disposal” means the emplacement of spent fuel or radioactive waste in an appropriate facility without the intention of retrieval;

(e) "licence" means any authorization, permission or certification granted by a regulatory body to carry out any activity related to management of spent fuel or of radioactive waste;

(f) "nuclear facility" means a civilian facility and its associated land, buildings and equipment in which radioactive materials are produced, processed, used, handled, stored or disposed of on such a scale that consideration of safety is required;

(g) "operating lifetime" means the period during which a spent fuel or a radioactive waste management facility is used for its intended purpose. In the case of a disposal facility, the period begins when spent fuel or radioactive waste is first emplaced in the facility and ends upon closure of the facility;

(h) "radioactive waste" means radioactive material in gaseous, liquid or solid form for which no further use is foreseen by the Contracting Party or by a natural or legal person whose decision is accepted by the Contracting Party, and which is controlled as radioactive waste by a regulatory body under the legislative and regulatory framework of the Contracting Party;

(i) "radioactive waste management" means all activities, including decommissioning activities, that relate to the handling, pretreatment, treatment, conditioning, storage, or disposal of radioactive waste, excluding off-site transportation. It may also involve discharges;

(j) "radioactive waste management facility" means any facility or installation the primary purpose of which is radioactive waste management, including a nuclear facility in the process of being decommissioned only if it is designated by the Contracting Party as a radioactive waste management facility;

(k) "regulatory body" means any body or bodies given the legal authority by the Contracting Party to regulate any aspect of the safety of spent fuel or radioactive waste management including the granting of licenses;

(l) "reprocessing" means a process or operation, the purpose of which is to extract radioactive isotopes from spent fuel for further use;

(m) "sealed source" means radioactive material that is permanently sealed in a capsule or closely bonded and in a solid form, excluding reactor fuel elements;

(n) "spent fuel" means nuclear fuel that has been irradiated in and permanently removed from a reactor core;

(o) "spent fuel management" means all activities that relate to the handling or storage of spent fuel, excluding off-site transportation. It may also involve discharges;

(p) "spent fuel management facility" means any facility or installation the primary purpose of which is spent fuel management;

(q) "State of destination" means a State to which a transboundary movement is planned or takes place;

(r) "State of origin" means a State from which a transboundary movement is planned to be initiated or is initiated;

(s) "State of transit" means any State, other than a State of origin or a State of destination, through whose territory a transboundary movement is planned or takes place;

(t) "storage" means the holding of spent fuel or of radioactive waste in a facility that provides for its containment, with the intention of retrieval;

(u) “transboundary movement“ means any shipment of spent fuel or of radioactive waste from a State of origin to a State of destination.

Article 3. SCOPE OF APPLICATION

1. This Convention shall apply to the safety of spent fuel management when the spent fuel results from the operation of civilian nuclear reactors. Spent fuel held at reprocessing facilities as part of a reprocessing activity is not covered in the scope of this Convention unless the Contracting Party declares reprocessing to be part of spent fuel management.

2. This Convention shall also apply to the safety of radioactive waste management when the radioactive waste results from civilian applications. However, this Convention shall not apply to waste that contains only naturally occurring radioactive materials and that does not originate from the nuclear fuel cycle, unless it constitutes a disused sealed source or it is declared as radioactive waste for the purposes of this Convention by the Contracting Party.

3. This Convention shall not apply to the safety of management of spent fuel or radioactive waste within military or defence programmes, unless declared as spent fuel or radioactive waste for the purposes of this Convention by the Contracting Party. However, this Convention shall apply to the safety of management of spent fuel and radioactive waste from military or defence programmes if and when such materials are transferred permanently to and managed within exclusively civilian programmes.

4. This Convention shall also apply to discharges as provided for in Articles 4, 7, 11, 14, 24 and 26.

Chapter 2 SAFETY OF SPENT FUEL MANAGEMENT

Article 4. GENERAL SAFETY REQUIREMENTS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that at all stages of spent fuel management, individuals, society and the environment are adequately protected against radiological hazards.

In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to:

(i) ensure that criticality and removal of residual heat generated during spent fuel management are adequately addressed;

(ii) ensure that the generation of radioactive waste associated with spent fuel management is kept to the minimum practicable, consistent with the type of fuel cycle policy adopted;

(iii) take into account interdependencies among the different steps in spent fuel management;

(iv) provide for effective protection of individuals, society and the environment, by applying at the national level suitable protective methods as approved by the regulatory body, in the framework of its national legislation which has due regard to internationally endorsed criteria and standards;

(v) take into account the biological, chemical and other hazards that may be associated with spent fuel management;

(vi) strive to avoid actions that impose reasonably predictable impacts on future generations greater than those permitted for the current generation;

(vii) aim to avoid imposing undue burdens on future generations.

Article 5. EXISTING FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to review the safety of any spent fuel management facility existing at the time the Convention enters into force for that Contracting Party and to ensure that, if necessary, all reasonably practicable improvements are made to upgrade the safety of such a facility.

Article 6. SITING OF PROPOSED FACILITIES

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that procedures are established and implemented for a proposed spent fuel management facility:

(i) to evaluate all relevant site-related factors likely to affect the safety of such a facility during its operating lifetime;

(ii) to evaluate the likely safety impact of such a facility on individuals, society and the environment;

(iii) to make information on the safety of such a facility available to members of the public;

(iv) to consult Contracting Parties in the vicinity of such a facility, insofar as they are likely to be affected by that facility, and provide them, upon their request, with general data relating to the facility to enable them to evaluate the likely safety impact of the facility upon their territory.

2. In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that such facilities shall not have unacceptable effects on other Contracting Parties by being sited in accordance with the general safety requirements of Article 4.

Article 7. DESIGN AND CONSTRUCTION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the design and construction of a spent fuel management facility provide for suitable measures to limit possible radiological impacts on individuals, society and the environment, including those from discharges or uncontrolled releases;

(ii) at the design stage, conceptual plans and, as necessary, technical provisions for the decommissioning of a spent fuel management facility are taken into account;

(iii) the technologies incorporated in the design and construction of a spent fuel management facility are supported by experience, testing or analysis.

Article 8. ASSESSMENT OF SAFETY OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) before construction of a spent fuel management facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment appropriate to the hazard presented by the facility and covering its operating lifetime shall be carried out;

(ii) before the operation of a spent fuel management facility, updated and detailed versions of the safety assessment and of the environmental assessment shall be prepared when deemed necessary to complement the assessments referred to in paragraph (i).

Article 9. OPERATION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the license to operate a spent fuel management facility is based upon appropriate assessments as specified in Article 8 and is conditional on the

completion of a commissioning programme demonstrating that the facility, as constructed, is consistent with design and safety requirements;

(ii) operational limits and conditions derived from tests, operational experience and the assessments, as specified in Article 8, are defined and revised as necessary;

(iii) operation, maintenance, monitoring, inspection and testing of a spent fuel management facility are conducted in accordance with established procedures;

(iv) engineering and technical support in all safety-related fields are available throughout the operating lifetime of a spent fuel management facility;

(v) incidents significant to safety are reported in a timely manner by the holder of the license to the regulatory body;

(vi) programmes to collect and analyse relevant operating experience are established and that the results are acted upon, where appropriate;

(vii) decommissioning plans for a spent fuel management facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility, and are reviewed by the regulatory body.

Article 10. DISPOSAL OF SPENT FUEL

If, pursuant to its own legislative and regulatory framework, a Contracting Party has designated spent fuel for disposal, the disposal of such spent fuel shall be in accordance with the obligations of Chapter 3 relating to the disposal of radioactive waste.

Chapter 3 SAFETY OF RADIOACTIVE WASTE MANAGEMENT

Article 11. GENERAL SAFETY REQUIREMENTS

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that at all stages of radioactive waste management individuals, society and the environment are adequately protected against radiological and other hazards.

In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to:

(i) ensure that criticality and removal of residual heat generated during radioactive waste management are adequately addressed;

(ii) ensure that the generation of radioactive waste is kept to the minimum practicable;

(iii) take into account interdependencies among the different steps in radioactive waste management;

(iv) provide for effective protection of individuals, society and the environment, by applying at the national level suitable protective methods as approved by the regulatory body, in the framework of its national legislation which has due regard to internationally endorsed criteria and standards;

(v) take into account the biological, chemical and other hazards that may be associated with radioactive waste management;

(vi) strive to avoid actions that impose reasonably predictable impacts on future generations greater than those permitted for the current generation;

(vii) aim to avoid imposing undue burdens on future generations.

Article 12. EXISTING FACILITIES AND PAST PRACTICES

Each Contracting Party shall in due course take the appropriate steps to review:

(i) the safety of any radioactive waste management facility existing at the time the Convention enters into force for that Contracting Party and to ensure that, if necessary, all reasonably practicable improvements are made to upgrade the safety of such a facility;

(ii) the results of past practices in order to determine whether any intervention is needed for reasons of radiation protection bearing in mind that the reduction in detriment resulting from the reduction in dose should be sufficient to justify the harm and the costs, including the social costs, of the intervention.

Article 13. SITING OF PROPOSED FACILITIES

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that procedures are established and implemented for a proposed radioactive waste management facility:

(i) to evaluate all relevant site-related factors likely to affect the safety of such a facility during its operating lifetime as well as that of a disposal facility after closure;

(ii) to evaluate the likely safety impact of such a facility on individuals, society and the environment, taking into account possible evolution of the site conditions of disposal facilities after closure;

(iii) to make information on the safety of such a facility available to members of the public;

(iv) to consult Contracting Parties in the vicinity of such a facility, insofar as they are likely to be affected by that facility, and provide them, upon their request, with general data relating to the facility to enable them to evaluate the likely safety impact of the facility upon their territory.

2. In so doing, each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that such facilities shall not have unacceptable effects on other Contracting Parties by being sited in accordance with the general safety requirements of Article 11.

Article 14. DESIGN AND CONSTRUCTION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the design and construction of a radioactive waste management facility provide for suitable measures to limit possible radiological impacts on individuals, society and the environment, including those from discharges or uncontrolled releases;

(ii) at the design stage, conceptual plans and, as necessary, technical provisions for the decommissioning of a radioactive waste management facility other than a disposal facility are taken into account;

(iii) at the design stage, technical provisions for the closure of a disposal facility are prepared;

(iv) the technologies incorporated in the design and construction of a radioactive waste management facility are supported by experience, testing or analysis.

Article 15. ASSESSMENT OF SAFETY OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) before construction of a radioactive waste management facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment appropriate to the hazard presented by the facility and covering its operating lifetime shall be carried out;

(ii) in addition, before construction of a disposal facility, a systematic safety assessment and an environmental assessment for the period following closure shall be carried out and the results evaluated against the criteria established by the regulatory body;

(iii) before the operation of a radioactive waste management facility, updated and detailed versions of the safety assessment and of the environmental assessment shall be prepared when deemed necessary to complement the assessments referred to in paragraph (i).

Article 16. OPERATION OF FACILITIES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) the license to operate a radioactive waste management facility is based upon appropriate assessments as specified in Article 15 and is conditional on the completion of a commissioning programme demonstrating that the facility, as constructed, is consistent with design and safety requirements;

(ii) operational limits and conditions, derived from tests, operational experience and the assessments as specified in Article 15 are defined and revised as necessary;

(iii) operation, maintenance, monitoring, inspection and testing of a radioactive waste management facility are conducted in accordance with established procedures. For a disposal facility the results thus obtained shall be used to verify and to review the validity of assumptions made and to update the assessments as specified in Article 15 for the period after closure;

(iv) engineering and technical support in all safety-related fields are available throughout the operating lifetime of a radioactive waste management facility;

(v) procedures for characterization and segregation of radioactive waste are applied;

(vi) incidents significant to safety are reported in a timely manner by the holder of the license to the regulatory body;

(vii) programmes to collect and analyse relevant operating experience are established and that the results are acted upon, where appropriate;

(viii) decommissioning plans for a radioactive waste management facility other than a disposal facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility, and are reviewed by the regulatory body;

(ix) plans for the closure of a disposal facility are prepared and updated, as necessary, using information obtained during the operating lifetime of that facility and are reviewed by the regulatory body.

Article 17. INSTITUTIONAL MEASURES AFTER CLOSURE

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that after closure of a disposal facility:

- (i) records of the location, design and inventory of that facility required by the regulatory body are preserved;
- (ii) active or passive institutional controls such as monitoring or access restrictions are carried out, if required; and
- (iii) if, during any period of active institutional control, an unplanned release of radioactive materials into the environment is detected, intervention measures are implemented, if necessary.

Chapter 4 GENERAL SAFETY PROVISIONS

Article 18. IMPLEMENTING MEASURES

Each Contracting Party shall take, within the framework of its national law, the legislative, regulatory and administrative measures and other steps necessary for implementing its obligations under this Convention.

Article 19. LEGISLATIVE AND REGULATORY FRAMEWORK

1. Each Contracting Party shall establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern the safety of spent fuel and radioactive waste management.

2. This legislative and regulatory framework shall provide for:

- (i) the establishment of applicable national safety requirements and regulations for radiation safety;
- (ii) a system of licensing of spent fuel and radioactive waste management activities;
- (iii) a system of prohibition of the operation of a spent fuel or radioactive waste management facility without a license;
- (iv) a system of appropriate institutional control, regulatory inspection and documentation and reporting;
- (v) the enforcement of applicable regulations and of the terms of the licenses;
- (vi) a clear allocation of responsibilities of the bodies involved in the different steps of spent fuel and of radioactive waste management.

3. When considering whether to regulate radioactive materials as radioactive waste, Contracting Parties shall take due account of the objectives of this Convention.

Article 20. REGULATORY BODY

1. Each Contracting Party shall establish or designate a regulatory body entrusted with the implementation of the legislative and regulatory framework referred to in Article 19, and provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities.

2. Each Contracting Party, in accordance with its legislative and regulatory framework, shall take the appropriate steps to ensure the effective independence of the regulatory functions from other functions where organizations are involved in both spent fuel or radioactive waste management and in their regulation.

Article 21. RESPONSIBILITY OF THE LICENCE HOLDER

1. Each Contracting Party shall ensure that prime responsibility for the safety of spent fuel or radioactive waste management rests with the holder of the relevant license and shall take the appropriate steps to ensure that each such license holder meets its responsibility.

2. If there is no such license holder or other responsible party, the responsibility rests with the Contracting Party which has jurisdiction over the spent fuel or over the radioactive waste.

Article 22. HUMAN AND FINANCIAL RESOURCES

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that:

(i) qualified staff are available as needed for safety-related activities during the operating lifetime of a spent fuel and a radioactive waste management facility;

(ii) adequate financial resources are available to support the safety of facilities for spent fuel and radioactive waste management during their operating lifetime and for decommissioning;

(iii) financial provision is made which will enable the appropriate institutional controls and monitoring arrangements to be continued for the period deemed necessary following the closure of a disposal facility.

Article 23. QUALITY ASSURANCE

Each Contracting Party shall take the necessary steps to ensure that appropriate quality assurance programmes concerning the safety of spent fuel and radioactive waste management are established and implemented.

Article 24. OPERATIONAL RADIATION PROTECTION

1. Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure that during the operating lifetime of a spent fuel or radioactive waste management facility:

(i) the radiation exposure of the workers and the public caused by the facility shall be kept as low as reasonably achievable, economic and social factors being taken into account;

(ii) no individual shall be exposed, in normal situations, to radiation doses which exceed national prescriptions for dose limitation which have due regard to internationally endorsed standards on radiation protection; and

(iii) measures are taken to prevent unplanned and uncontrolled releases of radioactive materials into the environment.

2. Each Contracting Party shall take appropriate steps to ensure that discharges shall be limited:

(i) to keep exposure to radiation as low as reasonably achievable, economic and social factors being taken into account; and

(ii) so that no individual shall be exposed, in normal situations, to radiation doses which exceed national prescriptions for dose limitation which have due regard to internationally endorsed standards on radiation protection.

3. Each Contracting Party shall take appropriate steps to ensure that during the operating lifetime of a regulated nuclear facility, in the event that an unplanned or uncontrolled release of radioactive materials into the environment occurs, appropriate corrective measures are implemented to control the release and mitigate its effects.

Article 25. EMERGENCY PREPAREDNESS

1. Each Contracting Party shall ensure that before and during operation of a spent fuel or radioactive waste management facility there are appropriate on-site and, if necessary, off-site emergency plans. Such emergency plans should be tested at an appropriate frequency.

2. Each Contracting Party shall take the appropriate steps for the preparation and testing of emergency plans for its territory insofar as it is likely to be affected in the event of a radiological emergency at a spent fuel or radioactive waste management facility in the vicinity of its territory.

Article 26. DECOMMISSIONING

Each Contracting Party shall take the appropriate steps to ensure the safety of decommissioning of a nuclear facility. Such steps shall ensure that:

- (i) qualified staff and adequate financial resources are available;
- (ii) the provisions of Article 24 with respect to operational radiation protection, discharges and unplanned and uncontrolled releases are applied;
- (iii) the provisions of Article 25 with respect to emergency preparedness are applied; and
- (iv) records of information important to decommissioning are kept.

Chapter 5 MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 27. TRANSBOUNDARY MOVEMENT

1. Each Contracting Party involved in transboundary movement shall take the appropriate steps to ensure that such movement is undertaken in a manner consistent with the provisions of this Convention and relevant binding international instruments.

In so doing:

- (i) a Contracting Party which is a State of origin shall take the appropriate steps to ensure that transboundary movement is authorized and takes place only with the prior notification and consent of the State of destination;
- (ii) transboundary movement through States of transit shall be subject to those international obligations which are relevant to the particular modes of transport utilized;
- (iii) a Contracting Party which is a State of destination shall consent to a transboundary movement only if it has the administrative and technical capacity, as well as the regulatory structure, needed to manage the spent fuel or the radioactive waste in a manner consistent with this Convention;
- (iv) a Contracting Party which is a State of origin shall authorize a transboundary movement only if it can satisfy itself in accordance with the consent of the State of destination that the requirements of subparagraph (iii) are met prior to transboundary movement;
- (v) a Contracting Party which is a State of origin shall take the appropriate steps to permit re-entry into its territory, if a transboundary movement is not or cannot be completed in conformity with this Article, unless an alternative safe arrangement can be made.

2. A Contracting Party shall not license the shipment of its spent fuel or radioactive waste to a destination south of latitude 60 degrees South for storage or disposal.

3. Nothing in this Convention prejudices or affects:

(i) the exercise, by ships and aircraft of all States, of maritime, river and air navigation rights and freedoms, as provided for in international law;

(ii) rights of a Contracting Party to which radioactive waste is exported for processing to return, or provide for the return of, the radioactive waste and other products after treatment to the State of origin;

(iii) the right of a Contracting Party to export its spent fuel for reprocessing;

(iv) rights of a Contracting Party to which spent fuel is exported for reprocessing to return, or provide for the return of, radioactive waste and other products resulting from reprocessing operations to the State of origin.

Article 28. DISUSED SEALED SOURCES

1. Each Contracting Party shall, in the framework of its national law, take the appropriate steps to ensure that the possession, remanufacturing or disposal of disused sealed sources takes place in a safe manner.

2. A Contracting Party shall allow for reentry into its territory of disused sealed sources if, in the framework of its national law, it has accepted that they be returned to a manufacturer qualified to receive and possess the disused sealed sources.

Chapter 6 MEETINGS OF THE CONTRACTING PARTIES

Article 29. PREPARATORY MEETING

1. A preparatory meeting of the Contracting Parties shall be held not later than six months after the date of entry into force of this Convention.

2. At this meeting, the Contracting Parties shall:

(i) determine the date for the first review meeting as referred to in Article 30. This review meeting shall be held as soon as possible, but not later than thirty months after the date of entry into force of this Convention;

(ii) prepare and adopt by consensus Rules of Procedure and Financial Rules;

(iii) establish in particular and in accordance with the Rules of Procedure:

(a) guidelines regarding the form and structure of the national reports to be submitted pursuant to Article 32;

(b) a date for the submission of such reports;

(c) the process for reviewing such reports.

3. Any State or regional organization of an integration or other nature which ratifies, accepts, approves, accedes to or confirms this Convention and for which the Convention is not yet in force, may attend the preparatory meeting as if it were a Party to this Convention.

Article 30. REVIEW MEETINGS

1. The Contracting Parties shall hold meetings for the purpose of reviewing the reports submitted pursuant to Article 32.

2. At each review meeting the Contracting Parties:

(i) shall determine the date for the next such meeting, the interval between review meetings not exceeding three years;

(ii) may review the arrangements established pursuant to paragraph 2 of Article 29, and adopt revisions by consensus unless otherwise provided for in the Rules of Procedure. They may also amend the Rules of Procedure and Financial Rules by consensus.

3. At each review meeting each Contracting Party shall have a reasonable opportunity to discuss the reports submitted by other Contracting Parties and to seek clarification of such reports.

Article 31. EXTRAORDINARY MEETINGS

An extraordinary meeting of the Contracting Parties shall be held:

(i) if so agreed by a majority of the Contracting Parties present and voting at a meeting; or

(ii) at the written request of a Contracting Party, within six months of this request having been communicated to the Contracting Parties and notification having been received by the secretariat referred to in Article 37 that the request has been supported by a majority of the Contracting Parties.

Article 32. REPORTING

1. In accordance with the provisions of Article 30, each Contracting Party shall submit a national report to each review meeting of Contracting Parties. This report shall address the measures taken to implement each of the obligations of the Convention. For each Contracting Party the report shall also address its:

- (i) spent fuel management policy;
- (ii) spent fuel management practices;
- (iii) radioactive waste management policy;
- (iv) radioactive waste management practices;
- (v) criteria used to define and categorize radioactive waste.

2. This report shall also include:

(i) a list of the spent fuel management facilities subject to this Convention, their location, main purpose and essential features;

(ii) an inventory of spent fuel that is subject to this Convention and that is being held in storage and of that which has been disposed of. This inventory shall contain a description of the material and, if available, give information on its mass and its total activity;

(iii) a list of the radioactive waste management facilities subject to this Convention, their location, main purpose and essential features;

(iv) an inventory of radioactive waste that is subject to this Convention that:

(a) is being held in storage at radioactive waste management and nuclear fuel cycle facilities;

(b) has been disposed of; or

(c) has resulted from past practices.

This inventory shall contain a description of the material and other appropriate information available, such as volume or mass, activity and specific radionuclides;

(v) a list of nuclear facilities in the process of being decommissioned and the status of decommissioning activities at those facilities.

Article 33. ATTENDANCE

1. Each Contracting Party shall attend meetings of the Contracting Parties and be represented at such meetings by one delegate, and by such alternates, experts and advisers as it deems necessary.

2. The Contracting Parties may invite, by consensus, any intergovernmental organization which is competent in respect of matters governed by this Convention to attend, as an observer, any meeting, or specific sessions thereof. Observers shall be required to accept in writing, and in advance, the provisions of Article 36.

Article 34. SUMMARY REPORTS

The Contracting Parties shall adopt, by consensus, and make available to the public a document addressing issues discussed and conclusions reached during meetings of the Contracting Parties.

Article 35. LANGUAGES

1. The languages of meetings of the Contracting Parties shall be Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish unless otherwise provided in the Rules of Procedure.

2. Reports submitted pursuant to Article 32 shall be prepared in the national language of the submitting Contracting Party or in a single designated language to be agreed in the Rules of Procedure. Should the report be submitted in a national language other than the designated language, a translation of the report into the designated language shall be provided by the Contracting Party.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the secretariat, if compensated, will assume the translation of reports submitted in any other language of the meeting into the designated language.

Article 36. CONFIDENTIALITY

1. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties under their laws to protect information from disclosure. For the purposes of this article, "information" includes, inter alia, information relating to national security or to the physical protection of nuclear materials, information protected by intellectual property rights or by industrial or commercial confidentiality, and personal data.

2. When, in the context of this Convention, a Contracting Party provides information identified by it as protected as described in paragraph 1, such information shall be used only for the purposes for which it has been provided and its confidentiality shall be respected.

3. With respect to information relating to spent fuel or radioactive waste falling within the scope of this Convention by virtue of paragraph 3 of Article 3, the provisions of this Convention shall not affect the exclusive discretion of the Contracting Party concerned to decide:

(i) whether such information is classified or otherwise controlled to preclude release;

(ii) whether to provide information referred to in sub-paragraph (i) above in the context of the Convention; and

(iii) what conditions of confidentiality are attached to such information if it is provided in the context of this Convention.

4. The content of the debates during the reviewing of the national reports at each review meeting held pursuant to Article 30 shall be confidential.

Article 37. SECRETARIAT

1. The International Atomic Energy Agency, (hereinafter referred to as “the Agency”) shall provide the secretariat for the meetings of the Contracting Parties.

2. The secretariat shall:

(i) convene, prepare and service the meetings of the Contracting Parties referred to in Articles 29, 30 and 31;

(ii) transmit to the Contracting Parties information received or prepared in accordance with the provisions of this Convention.

The costs incurred by the Agency in carrying out the functions referred to in sub-paragraphs (i) and (ii) above shall be borne by the Agency as part of its regular budget.

3. The Contracting Parties may, by consensus, request the Agency to provide other services in support of meetings of the Contracting Parties. The Agency may provide such services if they can be undertaken within its programme and regular budget. Should this not be possible, the Agency may provide such services if voluntary funding is provided from another source.

Chapter 7. FINAL CLAUSES AND OTHER PROVISIONS

Article 38. RESOLUTION OF DISAGREEMENTS

In the event of a disagreement between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the Contracting Parties shall consult within the framework of a meeting of the Contracting Parties with a view to resolving the disagreement. In the event that the consultations prove unproductive, recourse can be made to the mediation, conciliation and arbitration mechanisms provided for in international law, including the rules and practices prevailing within the IAEA.

Article 39. SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL, ACCESSION

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Agency in Vienna from 29 September 1997 until its entry into force.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. After its entry into force, this Convention shall be open for accession by all States.

4. (i) This Convention shall be open for signature subject to confirmation, or accession by regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(ii) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfill the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.

(iii) When becoming party to this Convention, such an organization shall communicate to the Depositary referred to in Article 43, a declaration indicating which States are members thereof, which Articles of this Convention apply to it, and the extent of its competence in the field covered by those articles.

(iv) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

5. Instruments of ratification, acceptance, approval, accession or confirmation shall be deposited with the Depositary.

Article 40. ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the twenty-fifth instrument of ratification, acceptance or approval, including the instruments of fifteen States each having an operational nuclear power plant.

2. For each State or regional organization of an integration or other nature which ratifies, accepts, approves, accedes to or confirms this Convention after the date of deposit of the last instrument required to satisfy the conditions set forth in paragraph 1, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of the appropriate instrument by such a State or organization.

Article 41. AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Contracting Party may propose an amendment to this Convention. Proposed amendments shall be considered at a review meeting or at an extraordinary meeting.

2. The text of any proposed amendment and the reasons for it shall be provided to the Depositary who shall communicate the proposal to the Contracting Parties at least ninety days before the meeting for which it is submitted for consideration. Any comments received on such a proposal shall be circulated by the Depositary to the Contracting Parties.

3. The Contracting Parties shall decide after consideration of the proposed amendment whether to adopt it by consensus, or, in the absence of consensus, to submit it to a Diplomatic Conference. A decision to submit a proposed amendment to a Diplomatic Conference shall require a two-thirds majority vote of the Contracting Parties present and voting at the meeting, provided that at least one half of the Contracting Parties are present at the time of voting.

4. The Diplomatic Conference to consider and adopt amendments to this Convention shall be convened by the Depositary and held no later than one year after the appropriate decision taken in accordance with paragraph 3 of this article. The Diplomatic Conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted with a two-thirds majority of all Contracting Parties.

5. Amendments to this Convention adopted pursuant to paragraphs 3 and 4 above shall be subject to ratification, acceptance, approval, or confirmation by the Contracting Parties and shall enter into force for those Contracting Parties which have ratified, accepted, approved or confirmed them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of the relevant instruments of at least two thirds of the Contracting Parties. For a Contracting Party which subsequently ratifies, accepts, approves or confirms the said amendments, the amendments will enter into force on the ninetieth day after that Contracting Party has deposited its relevant instrument.

Article 42. DENUNCIATION

1. Any Contracting Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date of the receipt of the notification by the Depositary, or on such later date as may be specified in the notification.

Article 43. DEPOSITARY

1. The Director General of the Agency shall be the Depositary of this Convention.

2. The Depositary shall inform the Contracting Parties of:

(i) the signature of this Convention and of the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval, accession or confirmation in accordance with Article 39;

(ii) the date on which the Convention enters into force, in accordance with Article 40;

(iii) the notifications of denunciation of the Convention and the date thereof, made in accordance with Article 42;

(iv) the proposed amendments to this Convention submitted by Contracting Parties, the amendments adopted by the relevant Diplomatic Conference or by the meeting of the Contracting Parties, and the date of entry into force of the said amendments, in accordance with Article 41.

Article 44. AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary, who shall send certified copies thereof to the Contracting Parties.

IN WITNESS WHEREOF THE UNDERSIGNED, BEING DULY AUTHORIZED TO THAT EFFECT, HAVE SIGNED THIS CONVENTION.

Done at Vienna on the fifth day of September, one thousand nine hundred and ninetyseven.

ZAJEDNIČKA KONVENCIJA O SIGURNOSTI UPRAVLJANJA ISTROŠENIM GORIVOM I O SIGURNOSTI UPRAVLJANJA RADIOAKTIVNIM OTPADOM

PREAMBULA

Ugovorne strane

Prepoznajući da rad nuklearnih reaktora stvara istrošeno gorivo i radioaktivni otpad, kao i da druge primene nuklearnih tehnologija takođe stvaraju radioaktivni otpad;

Prepoznajući da isti ciljevi sigurnosti važe i za upravljanje istrošenim gorivom i za upravljanje radioaktivnim otpadom;

Potvrđujući međunarodnoj zajednici značaj koji planiranje i sprovođenje valjanih postupaka ima za sigurnost upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom;

Prepoznajući značaj obaveštavanja javnosti o pitanjima koja se tiču sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom;

Želeći da promovišu delotvornu nuklearnu sigurnosnu kulturu širom sveta;

Potvrđujući da krajnju odgovornost za obezbeđivanje sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom snosi država;

Prepoznajući da definisanje politike gorivnog ciklusa leži na državi i da neke države svoje istrošeno gorivo smatraju vrednim resursom koji se može preraditi, dok je izbor drugih da ga odlože;

Prepoznajući da istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom isključenim iz sadašnje Konvencije zato što su u sklopu vojnih ili odbrambenih programa, treba da se upravlja u skladu sa ciljevima zadatim ovom Konvencijom;

Potvrđujući značaj međunarodne saradnje za unapređenje sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom kroz bilateralne i multilateralne mehanizme, kao i kroz ovu podsticajnu konvenciju;

Svesne potreba zemalja u razvoju, a naročito najmanje razvijenih država i onih čija je privreda u tranziciji, kao i potrebe da se postojeći mehanizmi olakšaju da bi im se pomoglo u ispunjenju njihovih prava i obaveza postavljenih ovom podsticajnom konvencijom;

Ubeđene da bi radioaktivni otpad, dok god je to u skladu sa sigurnošću upravljanja takvim materijalom, trebalo da bude odložen u onoj državi u kojoj je i stvoren, a prepoznajući da se, u određenim okolnostima, sigurno i efikasno upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom može unaprediti kroz sporazume među ugovornim stranama o korišćenju objekata u jednoj od njih za dobrobit drugih strana, naročito tamo gde otpad potiče od zajedničkih projekata;

Prepoznajući da svaka država ima pravo da zabrani uvoz na svoju teritoriju stranog istrošenog goriva i radioaktivnog otpada;

Uzimajući u obzir Konvenciju o nuklearnoj sigurnosti (1994), Konvenciju o ranom obaveštavanju o nuklearnim nesrećama (1986), Konvenciju o pomoći u slučaju nuklearnih nesreća ili radiološke opasnosti (1986), Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala (1980), Konvenciju o sprečavanju zagađivanja mora izbacivanjem otpada i drugih materijala, sa izmenama i dopunama (1994) i druge odgovarajuće međunarodne instrumente;

Uzimajući u obzir principe sadržane u međuagencijskom dokumentu „Međunarodni osnovni sigurnosni standardi za zaštitu od jonizujućih zračenja i za sigurnost izvora zračenja” (1996), u Sigurnosnim načelima MAAE pod naslovom „Principi upravljanja radioaktivnim otpadom” (1995), kao i u postojećim međunarodnim standardima koji se odnose na sigurnost transporta radioaktivnih materijala;

Pozivajući se na poglavlje 22. Dnevnog reda 21. konferencije Ujedinjenih nacija o životnoj sredini i razvoju iz Rio de Žaneira usvojenoj 1992. godine, koje potvrđuje veliki značaj sigurnog i po životnu sredinu ispravnog upravljanja radioaktivnim otpadom;

Prepoznajući poželjnost jačanja sistema međunarodne kontrole koji se posebno primenjuje na radioaktivne materijale iz člana 1(3) Bazelske konvencije o kontroli prekograničnog kretanja opasnih otpada i njihovog odlaganja (1989);

sporazumele su se o sledećem:

GLAVA 1.

CILJEVI, ZNAČENJE POJMOVA I OBLAST PRIMENE

Član 1.

Ciljevi

Ciljevi Konvencije su:

(i) da se širom sveta postigne i održi visok nivo sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom, kroz unapređenje nacionalnih mera i međunarodne saradnje, uključujući, tamo gde je to primereno, tehničku saradnju vezanu za sigurnost;

(ii) da se obezbedi da za vreme svih faza upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom postoji delotvorna odbrana od potencijalnih opasnosti tako da pojedinci, društvo i životna sredina budu, sada i u budućnosti, zaštićeni od štetnih posledica jonizujućih zračenja na takav način da potrebe i težnje sadašnje generacije budu zadovoljene bez ugrožavanja mogućnosti budućih generacija da zadovolje svoje potrebe i težnje;

(iii) da se spreče akcidenti sa radijacionim posledicama i da se ublaže posledice, ako do njih dođe, u toku bilo koje faze upravljanja istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom.

Član 2.

Značenje pojmova

Za potrebe ove konvencije:

(a) zatvaranje jeste završavanje svih operacija u nekom trenutku nakon smeštanja istrošenog goriva ili radioaktivnog otpada u objekat za odlaganje. To uključuje završne inženjerske radove ili drugi rad potreban da bi se objekat doveo u stanje koje će pružiti sigurnost na duži rok;

b) dekomisija jesu svi koraci koji dovode do oslobađanja nuklearnog objekta od regulatorne kontrole, izuzev objekta za odlaganje. Ti koraci uključuju procese dekontaminacije i demontaže;

c) emisija pri normalnom režimu rada jeste plansko i kontrolisano ispuštanje u životnu sredinu, kao legitiman postupak u okviru granica koje odobrava regulatorno telo, tečnih ili gasovitih radioaktivnih materijala koji potiču od kontrolisanih nuklearnih postrojenja u toku normalnog rada;

d) odlaganje jeste smeštanje istrošenog goriva ili radioaktivnog otpada u odgovarajući objekat bez namere njegovog vraćanja;

e) licenca jeste svako odobrenje, dozvola ili potvrda izdata od strane regulatornog tela za vršenje bilo koje aktivnosti povezane sa upravljanjem istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom;

f) nuklearni objekat jeste civilni objekat i pripadajuće zemljište, zgrade i oprema u kojima se radioaktivni materijali proizvode, obrađuju, koriste, njima se rukuje, skladište se ili odlažu u takvim razmerama da je neophodno da se razmotri sigurnost;

g) radni vek jeste period u kom se postrojenje za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom koristi za svoju planiranu svrhu. U slučaju objekta za odlaganje, period započinje onda kada se istrošeno gorivo ili radioaktivni otpad prvi put stave u objekat i završava prilikom zatvaranja objekta;

h) radioaktivni otpad jeste radioaktivni materijal u gasovitom, tečnom ili čvrstom stanju koji ugovorna strana ili fizičko ili pravno lice čiju odluku prihvata ugovorna strana, ne predviđa za dalje korišćenje, a koji, kao radioaktivni otpad, podleže kontroli regulatornog tela prema zakonodavstvu i regulatornom okviru ugovorne strane;

i) upravljanje radioaktivnim otpadom jesu sve aktivnosti, uključujući aktivnosti dekomisije, koje se odnose na rukovanje, prethodnu obradu, obradu, kondicioniranje, skladištenje, ili odlaganje radioaktivnog otpada, isključujući transport van lokacije. Ono takođe može da uključuje emisiju pri normalnom režimu rada;

j) objekat za upravljanje radioaktivnim otpadom jeste svaki objekat ili postrojenje čija je osnovna svrha upravljanje radioaktivnim otpadom, uključujući nuklearni objekat koji je u postupku dekomisije, samo ako je on određen od ugovorne strane kao objekat za upravljanje radioaktivnim otpadom;

k) regulatorno telo jeste svako telo ili tela kojima je dato zakonsko ovlašćenje od ugovorne strane da regulišu bilo koji aspekt sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom uključujući davanje licenci;

l) prerada jeste proces ili radnja, čija je svrha izdvajanje radioaktivnih izotopa iz istrošenog goriva radi dalje upotrebe;

m) zatvoreni izvor jeste radioaktivni materijal koji je trajno zatvoren u kapsulu ili dobro povezan i u čvrstom stanju, isključujući reaktorske gorivne elemente;

n) istrošeno gorivo jeste nuklearno gorivo koje je ozračeno u jezgru reaktora i trajno uklonjeno iz njega;

o) upravljanje istrošenim gorivom jesu sve aktivnosti koje se odnose na rukovanje ili skladištenje istrošenog goriva, isključujući transport van lokacije. Ono takođe može da uključuje emisiju pri normalnom režimu rada;

p) objekat za upravljanje istrošenim gorivom jeste objekat ili postrojenje čija je osnovna svrha upravljanje istrošenim gorivom;

q) država odredišta jeste država ka kojoj se planira ili vrši prekogranično kretanje;

r) država porekla jeste država iz koje se planira ili vrši prekogranično kretanje;

s) država tranzita jeste bilo koja država osim države porekla ili države odredišta, preko čije teritorije se planira ili vrši prekogranično kretanje;

t) skladištenje jeste držanje istrošenog goriva ili radioaktivnog otpada u objektu koji obezbeđuje njihovo čuvanje, sa namerom povraćaja;

u) prekogranično kretanje jeste otpremanje istrošenog goriva ili radioaktivnog otpada od države porekla do države odredišta.

Član 3.

Oblast primene

1. Ova konvencija se primenjuje na sigurnost upravljanja istrošenim gorivom iz civilnih nuklearnih reaktora. Istrošeno gorivo koje se drži u objektima za preradu kao deo postupka prerade ne potpada pod delokrug ove konvencije osim ako ugovorna strana ne proglasi preradu kao deo upravljanja istrošenim gorivom.

2. Ova konvencija se takođe primenjuje i na sigurnost upravljanja radioaktivnim otpadom koji nastaje pri civilnim namenama. Međutim, ova se konvencija ne primenjuje na otpad koji sadrži samo prirodno nastale radioaktivne materijale, a koji ne potiče od nuklearnog gorivnog ciklusa, osim ako on predstavlja iskorišćeni zatvoreni izvor ili ga ugovorna strana, za potrebe ove konvencije, deklariše kao radioaktivni otpad.

3. Ova konvencija se ne primenjuje na sigurnost upravljanja istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom u sklopu vojnih ili odbrambenih programa, osim ako ga ugovorna strana deklariše za potrebe ove konvencije kao istrošeno gorivo ili radioaktivni otpad. Međutim, ova konvencija se primenjuje na sigurnost upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom iz vojnih ili odbrambenih programa ukoliko i samo onda kada se takvi materijali trajno prevedu u civilne programe i njima isključivo rukovodi u sklopu civilnih programa.

4. Ova konvencija se primenjuje i na emisiju pri normalnom režimu rada koja je predviđena članovima 4, 7, 11, 14, 24. i 26.

GLAVA 2.

SIGURNOST UPRAVLJANJA ISTROŠENIM GORIVOM

Član 4.

Opšti sigurnosni zahtevi

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da pojedinci, društvo i životna sredina budu adekvatno zaštićeni od radijacionih rizika u svim fazama upravljanja istrošenim gorivom.

Čineći to, svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi:

(i) obezbedila da se kritičnost i uklanjanje zaostale toplote generisane pri upravljanju istrošenim gorivom rešavaju na odgovarajući način;

(ii) obezbedila da stvaranje radioaktivnog otpada povezanog sa upravljanjem istrošenim gorivom bude na izvodljivom minimumu, u skladu sa usvojenom politikom gorivnog ciklusa;

(iii) uzela u obzir međuzavisnosti različitih mera za upravljanje istrošenim gorivom;

(iv) obezbedila delotvornu zaštitu pojedinaca, društva i životne sredine, primenjujući na nacionalnom nivou odgovarajuće metode zaštite odobrene od strane regulatornog tela u okviru svog nacionalnog zakonodavstva koje je u skladu sa međunarodno priznatim kriterijumima i standardima;

(v) uzela u obzir biološke, hemijske i druge opasnosti koje mogu biti povezane sa upravljanjem istrošenim gorivom;

(vi) nastojala da izbegne aktivnosti koje bi mogle da na buduće generacije imaju razumno predvidive uticaje veće od onih dozvoljenih za sadašnju generaciju;

(vii) težila da izbegne nametanje neprimerenih tereta za buduće generacije.

Član 5.

Postojeći objekti

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake za preispitivanje sigurnosti svakog objekta za upravljanje istrošenim gorivom koji postoji u vreme kada Konvencija stupi na snagu za tu ugovornu stranu i da obezbedi da se, ukoliko je to potrebno, izvrše sva razumno izvodljiva poboljšanja kako bi se unapredila sigurnost takvog objekta.

Član 6.

Lociranje predloženih objekata

1. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake da obezbedi da su uspostavljene i da se sprovedu procedure za predloženi objekat za upravljanje istrošenim gorivom, kako bi se:

(i) ocenili svi relevantni faktori u vezi sa lokacijom koji mogu da utiču na sigurnost takvog objekta za vreme njegovog radnog veka;

(ii) ocenio verovatni uticaj takvog postrojenja na sigurnost pojedinaca, društva i životne sredine;

(iii) podaci o sigurnosti takvog objekta stavili na uvid javnosti;

(iv) konsultovale ugovorne strane u blizini takvog objekta, u onoj meri u kojoj mogu biti pogođene od takvog objekta, i na njihov im se zahtev, obezbedili osnovni podaci koji se odnose na objekat i tako im se omogućilo da procene verovatni sigurnosni uticaj objekta na njihovu teritoriju.

2. U tom nastojanju, svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da takvi objekti nemaju neprihvatljive posledice po druge ugovorne strane time što su locirani u skladu sa opštim sigurnosnim zahtevima iz člana 4.

Član 7.

Projektovanje i izgradnja objekata

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da:

(i) projekat i izgradnja objekta za upravljanje istrošenim gorivom obezbeđuju odgovarajuće mere za ograničavanje mogućih radijacionih uticaja na pojedince, društvo i životnu sredinu, uključujući one koji nastaju od emisije pri normalnom režimu rada ili emisije u slučaju vanrednog događaja;

(ii) u fazi projektovanja budu uzeti u obzir idejni projekti i, po potrebi, tehničke mere za dekomisiju objekta za upravljanje istrošenim gorivom;

(iii) tehnologije koje se koriste pri projektovanju i izgradnji objekta za upravljanje istrošenim gorivom budu zasnovane na iskustvu, testiranju i analizama.

Član 8.

Procena sigurnosti objekata

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da se:

(i) pre izgradnje objekta za upravljanje istrošenim gorivom, izvrše sistematska analiza sigurnosti i procena uticaja na životnu sredinu koje odgovaraju opasnostima koje objekat predstavlja tokom svog radnog veka;

(ii) pre nego što objekat za upravljanje istrošenim gorivom počne sa radom, pripreme ažurirane i detaljnije verzije analize sigurnosti i procene uticaja na životnu sredinu, kada se to oceni kao potrebno, da bi se dopunile procene iz stava (i).

Član 9.

Rad objekata

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da:

(i) se licenca za rad objekta za upravljanje istrošenim gorivom zasniva na odgovarajućim procenama kao što je precizirano članom 8. i da je uslovljena izradom programa za puštanje u rad kojim se potvrđuje da je objekat, takav kako je izgrađen, u skladu sa projektom i sigurnosnim zahtevima;

(ii) operativna ograničenja i uslovi koji proizilaze iz testiranja, operativnog iskustva i procena, kao što se precizira u članu 8, budu definisani i prema potrebi revidirani;

(iii) se rad, održavanje, nadzor, inspekcija i testiranje objekta za upravljanje istrošenim gorivom vrše u skladu sa utvrđenim procedurama;

(iv) inženjerska i tehnička podrška u svim oblastima vezanim za sigurnost bude dostupna tokom čitavog radnog veka objekta za upravljanje istrošenim gorivom;

(v) događaji od značaja za sigurnost budu blagovremeno prijavljeni regulatornom telu od strane nosioca licence;

(vi) programi za prikupljanje i analizu odgovarajućeg operativnog iskustva budu uspostavljeni i da se postupa prema rezultatima, gde je to potrebno;

(vii) planovi za dekomisiju objekta za upravljanje istrošenim gorivom budu pripremljeni i, po potrebi, ažurirani, na bazi podataka dobijenih tokom radnog veka tog objekta, kao i da budu preispitani od strane regulatornog tela.

Član 10.

Odlaganje istrošenog goriva

Ako je, shodno svom zakonodavnom i regulatornom okviru, ugovorna strana predvidela istrošeno gorivo za odlaganje, odlaganje takvog istrošenog goriva mora da bude u skladu sa obavezama iz Glave 3. koja se odnosi na odlaganje radioaktivnog otpada.

GLAVA 3.

SIGURNOST UPRAVLJANJA RADIOAKTIVNIM OTPADOM

Član 11.

Opšti sigurnosni zahtevi

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da su u svim fazama upravljanja radioaktivnim otpadom pojedinci, društvo i životna sredina adekvatno zaštićeni od radijacionih i drugih opasnosti.

U tom nastojanju, svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi:

(i) obezbedila da se kritičnost i odvođenje zaostale toplote nastale tokom upravljanja radioaktivnim otpadom rešavaju na odgovarajući način;

(ii) obezbedila da stvaranje radioaktivnog otpada bude na izvodljivom minimumu;

(iii) uzela u obzir međuzavisnosti različitih mera za upravljanje radioaktivnim otpadom;

(iv) obezbedila delotvornu zaštitu pojedinaca, društva i životne sredine, primenjujući na nacionalnom nivou odgovarajuće metode zaštite odobrene od strane regulatornog tela u okviru svog nacionalnog zakonodavstva koje je u skladu sa međunarodno priznatim kriterijumima i standardima;

(v) uzela u obzir biološke, hemijske i druge opasnosti koje mogu biti povezane sa upravljanjem radioaktivnim otpadom;

(vi) nastojala da izbegne aktivnosti koje bi mogle da na buduće generacije imaju razumno predvidive uticaje veće od onih dozvoljenih za sadašnju generaciju;

(vii) težila da izbegne nametanje neprimerenih tereta za buduće generacije.

Član 12.

Postojeći objekti i raniji postupci

Svaka ugovorna strana blagovremeno preduzima odgovarajuće korake za preispitivanje:

(i) sigurnosti svakog objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom koji postoji u trenutku kada Konvencija stupi na snagu za tu ugovornu stranu i da obezbedi da se, ukoliko je potrebno, izvrše sva razumno izvodljiva poboljšanja kako bi se unapredila sigurnost takvog objekta;

(ii) rezultata ranijih postupaka kako bi ustanovilo da li je potrebna neka intervencija po pitanju zaštite od zračenja, uzimajući u obzir da smanjenje štete koje proističe iz smanjenja doze treba da bude dovoljno da opravda štetu i troškove intervencije, uključujući i socijalnu cenu.

Član 13.

Lociranje predloženih objekata

1. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake da obezbedi da su uspostavljene i da se sprovedu procedure za predloženi objekat za upravljanje radioaktivnim otpadom, kako bi se:

(i) ocenili svi relevantni faktori u vezi sa lokacijom koji mogu da utiču na sigurnost takvog objekta za vreme njegovog radnog veka kao i na objekte za odlaganje nakon zatvaranja;

(ii) ocenio verovatni uticaj takvog postrojenja na sigurnost pojedinaca, društva i životne sredine, uzimajući u obzir moguće promene uslova na lokaciji objekta za odlaganje po njegovom zatvaranju;

(iii) podaci o sigurnosti takvog objekta stavili na uvid javnosti;

(iv) konsultovale ugovorne strane u blizini takvog objekta, u onoj meri u kojoj mogu biti pogođene od takvog objekta, i na njihov im se zahtev, obezbedili osnovni podaci koji se odnose na objekat i tako im se omogućilo da procene verovatni sigurnosni uticaj objekta na njihovu teritoriju.

2. U tom nastojanju, svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da takvi objekti nemaju neprihvatljive posledice po druge

ugovorne strane time što su locirani u skladu sa opštim sigurnosnim zahtevima iz člana 11.

Član 14.

Projektovanje i izgradnja objekata

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da:

(i) projekat i izgradnja objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom obezbeđuju odgovarajuće mere za ograničavanje mogućih radijacionih uticaja na pojedince, društvo i životnu sredinu, uključujući one od emisije pri normalnom režimu rada ili emisije u slučaju vanrednog događaja;

(ii) u fazi projektovanja, budu uzeti u obzir idejni projekti i, po potrebi, tehničke mere za dekomisiju objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom, osim za objekte za odlaganje;

(iii) u fazi projektovanja budu pripremljene tehničke mere za zatvaranje objekta za odlaganje;

(iv) tehnologije koje se koriste pri projektovanju i izgradnji objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom budu zasnovane na iskustvu, testiranju i analizama.

Član 15.

Procena sigurnosti objekta

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da se:

(i) pre izgradnje objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom, izvrše sistematska analiza sigurnosti i procena uticaja na životnu sredinu koje odgovaraju opasnostima koje objekat predstavlja tokom svog radnog veka;

(ii) pored toga, pre izgradnje objekta za odlaganje, izvrše sistematska analiza sigurnosti i procena uticaja na životnu sredinu za razdoblje koje sledi nakon zatvaranja, a da se rezultati vrednuju prema kriterijumima koje utvrđuje regulatorno telo;

(iii) pre nego što objekat za upravljanje radioaktivnim otpadom počne sa radom, pripreme ažurirane i detaljnije verzije analize sigurnosti i procene uticaja na životnu sredinu, kada se to oceni kao potrebno, da bi se dopunile procene iz stava (i).

Član 16.

Rad objekata

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da:

(i) se licenca za rad objekta za upravljanje istrošenim gorivom zasniva na odgovarajućim procenama kao što je precizirano članom 15. i da je uslovljena izradom programa za puštanje u rad kojim se potvrđuje da je objekat, takav kako je izgrađen, u skladu sa projektom i sigurnosnim zahtevima;

(ii) operativna ograničenja i uslovi koji proizilaze iz testiranja, operativnog iskustva i procena, kao što se precizira u članu 15, budu definisani i prema potrebi revidirani;

(iii) se rad, održavanje, nadzor, inspekcija i testiranje objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom vrše u skladu sa utvrđenim procedurama. Za objekat za

odlaganje, ovako dobijeni rezultati koriste se za verifikaciju i prispitivanje validnosti postavljenih pretpostavki i za ažuriranje procena kao što je precizirano članom 15. za razdoblje nakon zatvaranja;

(iv) inženjerska i tehnička podrška u svim oblastima vezanim za sigurnost bude dostupni tokom čitavog radnog veka objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom;

(v) se primenjuju procedure za karakterizaciju i razvrstavanje radioaktivnog otpada;

(vi) događaji od značaja za sigurnost budu blagovremeno prijavljeni regulatornom telu od strane nosioca licence;

(vii) programi za prikupljanje i analizu odgovarajućeg operativnog iskustva budu uspostavljeni i da se postupa u skladu sa rezultatima, gde je to potrebno;

(viii) planovi za dekomisiju objekta za upravljanje radioaktivnim otpadom, osim objekata za odlaganje, budu pripremljeni i, po potrebi, ažurirani, na bazi podataka dobijenih tokom radnog veka tog objekta, kao i da budu preispitani od strane regulatornog tela.

(ix) planovi za zatvaranje objekta za odlaganje budu pripremljeni i, po potrebi, ažurirani na bazi podataka dobijenih tokom radnog veka tog objekta, kao i da budu preispitani od strane regulatornog tela.

Član 17.

Institucionalne mere nakon zatvaranja

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da se nakon zatvaranja postrojenja za odlaganje:

(i) dokumenti o lokaciji, projektu i inventar tog objekta čuvaju u skladu sa zahtevima regulatornog tela;

(ii) sprovedu aktivne ili pasivne institucionalne kontrole kao što su nadzor ili ograničenje pristupa, ukoliko je to potrebno; i

(iii) ukoliko se u toku bilo kog perioda aktivne institucionalne kontrole, ustanovi da je došlo do neplaniranog ispuštanje radioaktivnih materijala u životnu sredinu, sprovedu, ukoliko je potrebno, interventne mere.

GLAVA 4.

OPŠTE SIGURNOSNE ODREDBE

Član 18.

Sprovođenje mera

Svaka ugovorna strana u okviru svog nacionalnog zakonodavstva preduzima zakonodavne, regulatorne i administrativno-upravne mere i druge neophodne korake za izvršenje svojih obaveza prema ovoj konvenciji.

Član 19.

Zakonodavni i regulatorni okvir

1. Svaka ugovorna strana uspostavlja i održava zakonodavni i regulatorni okvir kojim se uređuje sigurnost upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom.

2. Taj zakonodavni i regulatorni okvir obezbeđuje:

(i) uspostavljanje merodavnih nacionalnih sigurnosnih zahteva i propisa za radijacionu sigurnost;

(ii) sistem licenciranja aktivnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom;

(iii) sistem zabrane rada objekta za upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom koji ne poseduje licencu;

(iv) sistem odgovarajuće institucionalne kontrole, regulatornog inspeksijskog nadzora i vođenja dokumentacije i izveštavanja; sprovođenje merodavnih propisa i uslova iz licenci;

(v) jasnu raspodelu odgovornosti tela uključenih u različite korake upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom.

3. Pri razmatranju da li da radioaktivne materijale regulišu kao radioaktivan otpad, ugovorne strane uzimaju u obzir ciljeve ove konvencije.

Član 20.

Regulatorno telo

1. Svaka ugovorna strana osniva ili određuje regulatorno telo kome poverava sprovođenje zakonodavnog i regulatornog okvira iz člana 19, i kome dodeljuje odgovarajuća ovlašćenja, nadležnost, kao i finansijske i ljudske resurse za ispunjenje odgovornosti koje su mu dodeljene.

2. Svaka ugovorna strana u skladu sa zakonodavnim i regulatornim okvirom preuzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila delotvornu nezavisnost regulatornih funkcija od drugih funkcija onih organizacija koje su angažovane bilo na upravljanju istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom, bilo na njihovom regulisanju.

Član 21.

Odgovornost nosioca licence

1. Svaka ugovorna strana obezbeđuje da primarna odgovornost za sigurnost upravljanja istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom leži na nosiocu relevantne licence i preuzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da svaki takav nosilac licence ispunjava svoje odgovornosti.

2. Ako nijedan takav nosilac licence ili odgovorna strana ne postoji, odgovornost leži na ugovornoj strani u čijoj je jurisdikciji istrošeno gorivo ili radioaktivni otpad.

Član 22.

Ljudski i finansijski resursi

Svaka ugovorna strana preuzima odgovarajuće mere kako bi obezbedila:

(i) raspoloživost kvalifikovanih kadrova potrebnih za aktivnosti vezane za sigurnost u toku radnog veka objekta za upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom;

(ii) raspoloživost odgovarajućih finansijskih sredstava za održavanje sigurnosti objekata za upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom u toku njihovog radnog veka i za dekomisiju;

(iii) donošenje finansijskih mera kako bi se omogućio nastavak odgovarajućih kontrolnih i nadzornih institucionalnih aranžmana i u vremenskom periodu u kom je to potrebno, a koji sledi nakon zatvaranja objekta.

Član 23.

Osiguranje kvaliteta

Svaka ugovorna strana preduzima potrebne korake kako bi obezbedila da su uspostavljeni i da se primenjuju odgovarajući programi osiguranja kvaliteta koji se tiču sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom.

Član 24.

Zaštita od zračenja na radu

1. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da u toku radnog veka objekta za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom:

(i) se izloženost profesionalno izloženih lica i stanovništva zračenju koje prouzrokuje objekat održava na najnižem razumno izvodljivom nivou, uzimajući u obzir i ekonomske i društvene faktore;

(ii) nijedan pojedinac ne bude u normalnim situacijama izložen dozama zračenja koje premašuju nacionalne propisane granice koje u obzir uzimaju međunarodno priznate standarde za zaštitu od zračenja; i

(iii) su preduzete mere za sprečavanje neplaniranih i nekontrolisanih ispuštanja radioaktivnih materijala u životnu sredinu.

2. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da emisija pri normalnom režimu rada bude ograničena, tako da:

(i) se izloženost zračenju održava na najnižem razumno izvodljivom nivou, uzimajući u obzir ekonomske i društvene faktore; i

(ii) nijedan pojedinac ne bude u normalnim situacijama izložen dozama zračenja koje premašuju nacionalne propisane granice koje u obzir uzimaju međunarodno usvojene standarde za zaštitu od zračenja.

3. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da tokom radnog veka nuklearnog objekta koji je u režimu regulatorne kontrole, u slučaju da dođe do neplaniranog ili nekontrolisanog ispuštanja radioaktivnih materijala u životnu sredinu, budu sprovedene odgovarajuće korektivne mere radi kontrole ispuštanja i ublažavanja njegovih posledica.

Član 25.

Spremenost za vanredne situacije

1. Svaka ugovorna strana obezbeđuje da pre i za vreme rada objekta za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom postoje odgovarajući planovi za delovanje u slučaju vanredne radijacione situacije na lokaciji i, po potrebi, van lokacije. Takvi planovi za delovanje u slučaju akcidenta treba da budu testirani u odgovarajućim vremenskim intervalima.

2. Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake radi pripreme i testiranja planova za delovanje u slučaju vanredne radijacione situacije za svoju teritoriju u meri u kojoj je verovatno da bude pogođena u slučaju vanredne radijacione situacije u objektu za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom u blizini njene teritorije.

Član 26.

Dekomisija

Svaka ugovorna strana preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila sigurnost dekomisije nuklearnog objekta. Takvim se koracima obezbeđuje:

- (i) postojanje raspoloživih kvalifikovanih kadrova i adekvatnih finansijskih resursa;
- (ii) primena odredaba člana 24. u pogledu zaštite od zračenja na radu, kod emisije pri normalnom režimu rada ili emisije u vanrednom događaju;
- (iii) primena odredaba člana 25. u pogledu spremnosti u slučaju vanredne situacije; i
- (iv) čuvanje podataka i informacija koje su od značaja za dekomisiju.

GLAVA 5.

OSTALE ODREDBE

Član 27.

Prekogranično kretanje

1. Svaka ugovorna strana uključena u prekogranično kretanje preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da takvo kretanje bude preduzeto na način koji je u skladu sa odredbama ove konvencije i relevantnim obavezujućim međunarodnim instrumentima.

Postupajući tako:

(i) ugovorna strana koja je država porekla preduzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da je prekogranično kretanje odobreno i da do njega dolazi samo uz prethodno obaveštavanje i saglasnost države odredišta;

(ii) prekogranična kretanja preko tranzitnih država podležu onim međunarodnim obavezama koje su relevantne za konkretne načine transporta koji se koriste;

(iii) ugovorna strana koja je država odredišta saglasiće se sa prekograničnim kretanjem samo ako ima administrativno-upravne i tehničke kapacitete, kao i regulatornu infrastrukturu potrebnu za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom na način koji je u skladu sa ovom konvencijom;

(iv) ugovorna strana koja je država porekla daje odobrenje za prekogranično kretanje samo ako se uveri da su, pre prekograničnog kretanja, ispunjeni zahtevi tačke (iii), po pitanju saglasnosti države odredišta;

(v) ugovorna strana koja je država porekla preduzima odgovarajuće korake da bi dozvolila ponovni ulazak na svoju teritoriju, ukoliko prekogranično kretanje nije ili ne može biti do kraja obavljeno u skladu sa ovim članom, i ako ne postoji mogućnost da se napravi drugi siguran aranžman.

2. Ugovorna strana neće izdati dozvolu za otpremanje svog istrošenog goriva ili radioaktivnog otpada radi skladištenja ili odlaganja na odredište južnije od 60 stepeni južne geografske širine.

3. Ništa u ovoj konvenciji ne prejudicira ili utiče na:

(i) ostvarivanje prava pomorske, rečne i vazdušne plovidbe i sloboda kretanja brodova i vazduhoplova svih država, kako je to predviđeno međunarodnim pravom;

(ii) prava ugovorne strane u koju se radioaktivni otpad izvozi radi obrade, da u državu porekla vrati, ili da obezbedi vraćanje radioaktivnog otpada i drugih proizvoda koji nastaju njegovim tretmanom;

(iii) pravo ugovorne strane da izveze svoje istrošeno gorivo radi prerade;

(iv) prava ugovorne strane u koju se istrošeno gorivo izvozi radi prerade, da vrati ili da obezbedi vraćanje državi porekla, radioaktivnog otpada i drugih proizvoda nastalih kao rezultat radnji prerade.

Član 28.

Iskorišćeni zatvoreni izvori

1. Svaka ugovorna strana u okviru svog nacionalnog zakonodavstva, preuzima odgovarajuće korake kako bi obezbedila da se posedovanje, reciklaža ili odlaganje iskorišćenih zatvorenih izvora odvijaju na siguran način.

2. Ugovorna strana će dozvoliti ponovni ulazak na svoju teritoriju za iskorišćene zatvorene izvore ako je u okviru svog nacionalnog zakonodavstva, prihvatila da oni budu vraćeni proizvođaču koji je nadležan da prima i poseduje iskorišćene zatvorene izvore.

GLAVA 6.

SASTANCI UGOVORNIH STRANA

Član 29.

Pripremni sastanak

1. Pripremni sastanak ugovornih strana održaće se najkasnije šest meseci od dana stupanja na snagu ove konvencije.

2. Na tom sastanku, ugovorne strane će:

(i) utvrditi datum prvog redovnog sastanka u skladu sa članom 30. Taj redovni sastanak se održava što je pre moguće, ali najkasnije trideset meseci od dana stupanja na snagu ove konvencije;

(ii) pripremiti i usvojiti konsenzusom Poslovnik i Finansijska pravila;

(iii) posebno i u skladu sa Poslovnikom utvrditi:

(a) smernice u pogledu forme i strukture nacionalnih izveštaja koji se podnose u skladu sa članom 32;

(b) rok za podnošenje tih izveštaja;

(c) postupak za razmatranje tih izveštaja.

3. Svaka država ili regionalna organizacija integrativne ili druge prirode koja ratifikuje, prihvata, odobrava, pristupa joj ili potvrđuje ovu konvenciju, a za koju Konvencija još uvek nije stupila na snagu, može prisustvovati pripremnom sastanku kao da je ugovorna strana ove konvencije.

Član 30.

Redovni sastanci

1. Ugovorne strane održavaju sastanke radi razmatranja izveštaja koji su podneseni u skladu sa članom 32.

2. Na svakom redovnom sastanku ugovorne strane:

(i) određuju datum sledećeg takvog sastanka, s tim da vremenski interval između redovnih sastanaka nije duži od tri godine;

(ii) mogu preispitati aranžmane uspostavljene u skladu sa članom 29. stav 2, i revidirati ih konsenzusom, osim ako Poslovnikom nije drugačije predviđeno. One takođe mogu konsenzusom vršiti izmene i dopune Poslovnika i Finansijskih pravila.

3. Na svakom redovnom sastanku svaka ugovorna strana ima razumnu mogućnost za raspravu o izveštajima koje su podnele druge ugovorne strane i može da zatraži razjašnjenje tih izveštaja.

Član 31.

Vanredni sastanci

Vanredni sastanak ugovornih strana održava se:

(i) ukoliko se sa tim saglasila većina ugovornih strana koje su prisutne i koje glasaju na sastanku; ili

(ii) na pismeni zahtev ugovorne strane, u roku od šest meseci od kada se taj zahtev prosleđen ugovornim stranama, a Sekretarijat na koji se upućuje članom 37. primio obaveštenje da zahtev podržava većina ugovornih strana.

Član 32.

Izveštavanje

1. U skladu sa odredbama člana 30. svaka ugovorna strana podnosi nacionalni izveštaj za svaki redovni sastanak ugovornih strana. Taj izveštaj sadrži mere koje su preduzete za izvršenje svake od obaveza iz Konvencije. Za svaku ugovornu stranu izveštaj takođe obrađuje:

- (i) politiku upravljanja istrošenim gorivom;
- (ii) praksu upravljanja istrošenim gorivom;
- (iii) politiku upravljanja radioaktivnim otpadom;
- (iv) praksu upravljanja radioaktivnim otpadom;
- (v) kriterijume za definisanje i kategorizaciju radioaktivnog otpada.

2. Izveštaj takođe obuhvata:

(i) spisak objekata za upravljanje istrošenim gorivom koji podležu ovoj konvenciji, njihovu lokaciju, glavnu namenu i osnovne karakteristike;

(ii) popis istrošenog goriva koje podleže ovoj konvenciji i koje se čuva u skladištu i onoga koje se odlaže. Taj popis treba da sadrži opis materijala i da, ako je moguće, pruži podatke o njegovoj masi i ukupnoj aktivnosti;

(iii) spisak objekata za upravljanje radioaktivnim otpadom koji podležu ovoj konvenciji, njihovu lokaciju, glavnu namenu i osnovne karakteristike;

(iv) popis radioaktivnog otpada koji podleže ovoj konvenciji i koji:

(a) se čuva u skladištu objekata za upravljanje radioaktivnim otpadom i nuklearnog gorivnog ciklusa;

(b) je odložen; ili

(c) je nastao kao rezultat ranijih postupaka.

Taj popis sadrži opis materijala i druge odgovarajuće raspoložive informacije, kao što su zapremina ili masa, aktivnost i specifični radionuklidi;

(v) spisak nuklearnih objekata u procesu dekomisije i status aktivnosti dekomisije u tim objektima.

Član 33.

Prisustvovanje sastancima

1. Svaka ugovorna strana prisustvuje sastancima ugovornih strana na kojima je zastupa jedan predstavnik, a po potrebi i zamjenici, eksperti i savetnici za koje to smatra važnim.

2. Ugovorne strane mogu da, uz konsenzus, pozovu bilo koju međuvladinu organizaciju merodavnu za pitanja obuhvaćena Konvencijom da, kao posmatrač, prisustvuje bilo kom sastanku, ili nekom posebnom zasedanju. Od posmatrača se traži da, pismeno i unapred, prihvate odredbe člana 36.

Član 34.

Izveštaji sa sastanaka

Ugovorne strane konsenzusom usvajaju i stavljaju javnosti na uvid dokument koji sadrži pitanja koja su razmatrana i zaključke koji su doneti na sastancima ugovornih strana

Član 35.

Jezici

1. Jezici sastanaka ugovornih strana su arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španski osim ako je drugačije predviđeno Poslovníkom.

2. Izveštaji podneti u skladu sa članom 32. se pripremaju na službenom jeziku ugovorne strane koja izveštaj podnosi ili na jedinstvenom odabranom jeziku koji je ugovoren Poslovníkom. Ako se izveštaj podnosi na nacionalnom, a ne na ugovorenom jeziku, prevod izveštaja na ugovoreni jezik obezbeđuje ugovorna strana.

3. Izuzetno od odredaba stava 2, Sekretarijat može da, uz naknadu, preuzme na sebe prevođenje na ugovoreni jezik onih izveštaja koji su podneti na nekom drugom jeziku, a koji je jedan od jezika sastanka.

Član 36.

Poverljivost

1. Odredbe ove konvencije ne utiču na prava i obaveze ugovornih strana o zaštiti tajnosti podatka koje su propisane u okviru njihovih nacionalnih zakonodavstava. U smislu ovog člana, „podaci“, između ostalog, obuhvataju podatke koji su u vezi sa državnom bezbednošću ili sa fizičkom zaštitom nuklearnih materijala, podatke koji su zaštićeni po osnovu prava intelektualne svojine ili kao industrijski ili poslovno poverljive informacije, kao i lične podatke.

2. Kada, u kontekstu ove konvencije, neka ugovorna strana iznese informaciju koju je sama odredila kao zaštićenu u skladu sa opisom iz stava 1, ta se informacija može koristiti samo u svrhe u koje je i bila dostavljena, a njena će se poverljivost poštovati.

3. U pogledu informacija koje se odnose na istrošeno gorivo ili radioaktivni otpad, a koje, shodno stavu 3 člana 3, potpadaju pod delokrug primene ove konvencije, odredbe ove konvencije neće uticati na isključivo diskreciono pravo odnosne ugovorne strane da odluči:

(i) o tome da li je ta informacija svrstana u poverljive ili nekako drugačije kontrolisana tako da njeno obelodanjivanje nije dozvoljeno;

(ii) da li treba da u kontekstu Konvencije pruži informaciju iz gore navedene tačke (i); i

(iii) koji su uslovi poverljivosti vezani za takvu informaciju ako se ona pruža u kontekstu ove konvencije.

4. Sadržaj rasprava tokom razmatranja nacionalnih izveštaja na svakom redovnom sastanku održanom shodno članu 30. smatra se poverljivim.

Član 37.

Sekretarijat

1. Međunarodna agencija za atomsku energiju (u daljem tekstu „Agencija“) obezbeđuje sekretarijat za sastanke ugovornih strana.

2. Sekretarijat:

(i) saziva, priprema i pruža usluge za sastanke ugovornih strana predviđene članovima 29, 30. i 31;

(ii) prenosi ugovornim stranama informacije dobijene ili pripremljene u skladu sa odredbama ove konvencije.

Troškovi koje napravi Agencija u vršenju svojih funkcija navedenih u gornjim tačkama (i) i (ii) snosi Agencija iz svog Redovnog budžeta.

3. Ugovorne strane mogu putem konsenzusa zatražiti od Agencije da obezbedi i druge usluge radi podrške sastancima ugovornih strana. Agencija može pružiti takve usluge ako je njihova realizacija moguća u okviru njenog Programa i Redovnog budžeta. Ukoliko to nije moguće, Agencija može pružiti takve usluge ukoliko se za to obezbedi dobrovoljno finansiranje iz drugih izvora.

GLAVA 7.

ZAVRŠNE I DRUGE ODREDBE

Član 38.

Rešavanje sporova

U slučaju razmimoilaženja između dve ili više ugovornih strana u pogledu tumačenja ili primene ove konvencije, ugovorne strane obavljaju konsultacije na sastancima ugovornih strana sa ciljem rešavanja nesaglasnosti. U slučaju da konsultacije ne daju rezultate, može se pribeći mehanizmima posredovanja, mirenja i arbitraže koji su predviđeni međunarodnim pravom, uključujući pravila i preovlađujuću praksu Agencije.

Član 39.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje i pristupanje

1. Ova konvencija je za sve države otvorena za potpisivanje u sedištu Agencije u Beču od 29. septembra 1997. godine pa sve do njenog stupanja na snagu.

2. Ova konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država potpisnica.

3. Pošto stupi na snagu, ova konvencija će biti otvorena svim državama za pristupanje.

4. (i) Konvencija je otvorena za potpisivanje podložno naknadnom potvrđivanju, ili za pristupanje regionalnih organizacija integracione ili neke druge prirode, pod uslovom da su svaku takvu organizaciju osnovale suverene države i da je ona nadležna da pregovara, zaključuje i primenjuje međunarodne ugovore po pitanjima iz delokruga ove konvencije.

(ii) po pitanjima za koja su nadležne, takve organizacije u sopstveno ime, ostvaruju prava i ispunjavaju obaveze koje ova konvencija dodeljuje državama ugovornicama.

(iii) u postupku u kome postaje strana ove konvencije, takva organizacija dostavlja depozitaru iz člana 43. izjavu u kojoj se navodi koje države su njene članice, koji se članovi Konvencije na nju primenjuju, kao i mera u kojoj je ona nadležna u oblasti uređenoj tim članovima.

(iv) takva organizacija nema dodatno pravo glasa uz već postojeće pravo glasa svojih država članica.

5. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobrenja, pristupanja ili potvrđivanja se polažu kod depozitara.

Član 40.

Stupanje na snagu

1. Ova konvencija stupa na snagu devedesetog dana od dana kada je kod depozitara položen dvadeset peti instrument ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, uključujući instrumente petnaest zemalja od kojih svaka ima bar jednu nuklearnu elektranu u radu.

2. Za svaku državu ili regionalnu organizaciju integracione ili neke druge prirode koja ovu konvenciju ratifikuje, prihvati, odobri, pristupi joj ili je potvrdi posle datuma polaganja poslednjeg instrumenta potrebnog da se, ispune uslovi postavljeni u skladu sa stavom 1, Konvencija stupa na snagu devedesetog dana od dana kada takva država ili organizacija kod depozitara položi odgovarajući instrument.

Član 41.

Izmene i dopune Konvencije

1. Svaka ugovorna strana može podneti predlog za izmene i dopune Konvencije. Predložene izmene i dopune razmatraju se na redovnom sastanku ili na nekom od vanrednih sastanaka.

2. Tekst i razlozi za predlaganje izmena i dopuna se dostavljaju depozitaru koji o ovom predlogu obaveštava ugovorne strane najkasnije devedeset dana pre sastanka za koji se predlog podnosi na razmatranje. Sve primedbe koje dobije na takav predlog, depozitar prosleđuje ugovornim stranama.

3. Ugovorne strane, nakon što razmotre predložene izmene i dopune, odlučuju da li da ih usvoje konsenzusom, ili da ih, u slučaju da konsenzus izostane, iznesu pred diplomatsku konferenciju. Za odluku da se predložene izmene i dopune iznesu pred diplomatsku konferenciju potrebna je dvotrećinska većina glasova prisutnih ugovornih strana koje glasaju na sastanku, s tim da je u vreme glasanja prisutna najmanje polovina od ukupnog broja ugovornih strana.

4. Diplomatsku konferenciju koja razmatra i usvaja izmene i dopune ove konvencije saziva depozitar i ona se održava najkasnije godinu dana od donošenja odgovarajuće odluke saglasno stavu 3. ovog člana. Diplomatska konferencija preuzima sve kako bi obezbedila da se izmene i dopune usvoje konsenzusom. Ukoliko to nije moguće, izmene i dopune usvajaju se dvotrećinskom većinom svih ugovornih strana.

5. Izmene i dopune ove konvencije koje su usvojene u skladu sa stavovima 3. i 4. ovog člana, podležu ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju, ili potvrđivanju ugovornih strana i stupaju na snagu za one ugovorne strane koje su ih ratifikovale, prihvatile, odobrile ili potvrdile devedesetog dana od kada je depozitar od najmanje dve trećine ugovornih strana primi odgovarajuće instrumente. Za onu ugovornu

stranu koja naknadno ratifikuje, prihvati, odobri ili potvrdi pomenute izmene i dopune, te izmene i dopune će stupiti na snagu devedesetog dana od kada ugovorna strana položi svoj odgovarajući instrument.

Član 42.

Otkazivanje

1. Svaka ugovorna strana može otkazati Konvenciju dostavljanjem pismenog obaveštenja depozitaru.

2. Otkazivanje stupa na snagu godinu dana od dana kada depozitar primi obaveštenje, ili nekog kasnijeg datuma ukoliko je to u obaveštenju navedeno.

Član 43.

Depozitar

1. Generalni direktor Agencije je depozitar ove konvencije.

2. Depozitar obaveštava ugovorne strane o:

(i) potpisivanju ove konvencije i o polaganju instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobrenja, pristupanja ili potvrđivanja u skladu sa članom 39;

(ii) datumu kada Konvencija stupi na snagu, u skladu sa članom 40;

(iii) obaveštenjima o otkazivanju Konvencije i datumu otkazivanja izvršenih u skladu sa članom 42;

(iv) predloženim izmenama i dopunama ove konvencije koje podnesu ugovorne strane, izmenama i dopunama koje se usvoje na odgovarajućoj diplomatskoj konferenciji ili sastanku ugovornih strana, i datumu stupanja na snagu tih izmena i dopuna, u skladu sa članom 41.

Član 44.

Verodostojnost tekstova

Original ove konvencije čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jednako verodostojni, polaže se kod depozitara, koji overene kopije istog upućuje ugovornim stranama.

POTVRĐUJUĆI OVO, DOLE POTPISANI, KOJI SU PROPISNO OVLAŠĆENI, POTPISALI SU OVU KONVENCIJU.

U Beču, petnaestog septembra, hiljadu devetsto devedeset i sedme godine.

Član 3.

O sprovođenju Zajedničke konvencije o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom u Republici Srbiji stara se ministarstvo nadležno za poslove nuklearne sigurnosti i regulatorno telo Vlade nadležno za poslove nuklearne sigurnosti i zaštite od jonizujućih zračenja.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje ovog zakona

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. tačka 1. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama i u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, prema kome Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II Razlozi za potvrđivanje međunarodnog ugovora

Zajednička konvencija o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom - The Joint Convention on the Safety of Spent Fuel Management and on the Safety of Radioactive Waste Management (u daljem tekstu: Konvencija) se bavi širokim spektrom pitanja vezanim za upravljanje istrošenim nuklearnim gorivom i za upravljanje radioaktivnim otpadom civilnog karaktera. Pitanja iz njenog delokruga se ne odnose samo na zemlje sa nuklearnim energetske programima, već i na one koje u svojoj primeni imaju jedino izvore zračenja u medicini i industriji. Faktor nedeljivosti prostora u slučaju eventualnih vanrednih situacija ili prekograničnog transporta i drugih relevantnih prekograničnih kretanja takođe naglašava međunarodni karakter Konvencije i njenog predmeta uređivanja i čini je značajnom za sve zemlje.

Cilj donošenja ovog zakona je uvođenje viših standarda u sprovođenju mera nuklearne i radijacione sigurnosti, efikasnija primena zakona, uspostavljanje sveobuhvatnije i savremenije regulative i kontrole nad izvorima jonizujućih zračenja, nuklearnim objektima, radijacionim delatnostima i nuklearnim aktivnostima, a pre svega nad upravljanjem radioaktivnim otpadom i istrošenim nuklearnim gorivom. Sprovođenje odredaba Konvencije ide u susret ispunjavanju međunarodnih zahteva i obezbeđuje usklađenost na međunarodnom planu, omogućavajući tako lakšu i adekvatniju komunikaciju i koordinaciju sa drugim državama i međunarodnim organizacijama u ovoj oblasti.

Ovaj zakon daje temelj za dalju i potpuniju primenu preporuka i standarda Međunarodne agencije za atomsku energiju – MAAE (International Atomic Energy Agency – IAEA) kao globalne specijalizovane agencije UN, čija je Republika Srbija članica i u čijoj je nadležnosti Konvencija. Donošenje Zakona je i važan korak na putu usklađivanja sa legislativom EU, koja je ovoj konvenciji pristupila na osnovu Odluke Komisije 2005/510/Euratom od 14. juna 2005. godine, čime je Konvencija postala sastavni deo njenog zakonodavstva. Odredbe Konvencije su sadržane u Direktivi Evropske komisije 2011/70/EURATOM od 19-og jula 2011. godine kojom se uspostavlja zajednički okvir za odgovorno i sigurno upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom. Konvencija je na snazi u EU od 2. januara 2006. godine.

Konvencija predstavlja prvi obavezujući međunarodno-pravni instrument koji odražava nameru i posvećenost država koje su njene ugovorne strane da, u sklopu globalnog režima kojim se obezbeđuje zaštita ljudi i životne sredine, postignu i održavaju visok nivo sigurnosti u oblastima koje su predmet Konvencije. Članovi Konvencije mogu se široko kategorizovati u sledeće grupe: stručna pitanja vezana za

sigurnost, zakonska i regulatorna oblast i proceduralna i administrativno-upravna pitanja.

Konvencija je usvojena je 5. septembra 1997. godine u Beču, Austrija, a na snagu je, u skladu sa članom 40.1, stupila 18. juna 2001. godine, tj. devedesetog dana od dana polaganja kod depozitara dvadeset petog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, uključujući instrumente petnaest država od kojih svaka ima bar jednu nuklearnu elektranu u radu. Depozitar Konvencije je generalni direktor Sekretarijata MAAE. Nakon stupanja na snagu, u skladu sa članom 40, tačka 2, Konvencija je otvorena za pristupanje svim državama, pa i Republici Srbiji koja, do sada, nije uzimala učešće ni u jednoj od navedenih faza. Prema podacima od 9. oktobra 2013. godine, 69 država su ugovorne strane, a 42 - potpisnice Konvencije. Ugovorne strane su i sve bivše SFRJ republike i većina zemalja Regiona, i to: Slovenija (18. jun 2001), Hrvatska (18. jun 2001), Makedonija (31. mart 2010), Crna Gora (7. novembar 2010), Albanija (27. septembar 2011) i Bosna i Hercegovina (31. oktobar 2012), kao i susedne Rumunija, Bugarska i Mađarska.

Radioaktivni otpad u Republici Srbiji se sakuplja od osnivanja Instituta za nuklearne nauke „Vinča“ 1948. godine. Do 1968. godine otpad je skladišten na više lokacija u Institutu nakon čega je izgrađen prvi namenski hangar za ove potrebe. Na lokaciji „Vinča“ se sada nalaze tri hangara za skladištenje radioaktivnog otpada. Ovaj otpad je nastao kao posledica primene radioaktivnih materijala u medicini i industriji, akcidenta u Černobilu, aktivnosti na čišćenju terena od municije sa osiromašenim uranijumom koja je korišćena tokom NATO bombardovanja, rada istraživačkih nuklearnih reaktora RA i RB kao i brojnih laboratorija u zemlji. Istrošeno nuklearno gorivo od nisko-obogaćenog i visoko-obogaćenog uranijuma sa raktora RA je nakon prepakivanja transportovano u Rusku Federaciju 2010. godine tako da Republika Srbija na svojoj teritoriji trenutno nema ovu vrstu materijala. Istraživački nuklearni reaktor RA više nije u pogonu dok se reaktor RB može koristiti za edukaciju i istraživanja. Na reaktoru RB se nalazi određena količina nuklearnog goriva neophodna za njegov rad.

Vlada i Skupština Republike Srbije su potrebu za sigurnim upravljanjem istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom prepoznale kao pitanje od posebnog značaja koje je potrebno rešavati na adekvatan način i u sklopu drugih pitanja vezanih za radijacionu i nuklearnu sigurnost i bezbednost. O tome svedoči napredak u noveliranju pravno-regulatornog okvira i infrastrukture /Zakon o zaštiti od jonizujućih zračenja i o nuklearnoj sigurnosti („Službeni glasnik RS”, broj 36/09) sa pratećim podzakonskim aktima, osnivanje Agencije za zaštitu od jonizujućih zračenja i nuklearnu sigurnost Srbije („Službeni glasnik RS”, broj 76/09), kao regulatornog tela odgovornog za zaštitu od jonizujućih zračenja, nuklearnu sigurnost i bezbednost i upravljanje radioaktivnim otpadom/. Ovaj zakon je članom 48a. propisao da je i upravljanje nuklearnim objektima delatnost od opšteg interesa. Za obavljanje ove delatnosti je, odlukom Vlade 05 Broj 023-4293/2009 od 9.07.2009. („Službeni glasnik RS”, broj 50/09), osnovano Javno preduzeće „Nuklearni objekti Srbije“ (JP NOS). Ovome treba dodati i veći broj odluka Vlade, među kojima su i one na osnovu kojih je sprovedeno otpremanje u zemlju porekla, prvo svežeg (2002. godine), a potom i istrošenog (2010. godine) nuklearnog goriva - na bazi Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Ruske Federacije o saradnji na uvozu ozračenog nuklearnog goriva sa istraživačkog reaktora u Rusku Federaciju (Sl. glasnik RS 105, Međunarodni ugovori, od 16.12.2009. godine), zbrinjavanje radioaktivnog otpada, kao i druge odluke koje omogućavaju odgovarajuće pristupanje rešavanju aktuelnih i predstojećih pitanja vezanih za nuklearnu i radijacionu sigurnost.

Direktan zahtev Zajedničke konvencije je da se za postojeće nuklearne objekte sprovede reevaluacija sigurnosti, dok je za nove objekte potrebno da se obezbede sve mere propisane uslovima iz licenci. Novoizgrađeni objekti za skladištenje na lokaciji u Vinči (Hangar H3 i bezbedno skladište jakih izvora zračenja) se koriste i održavaju u skladu sa propisanim standardima, a pristupanjem Zajedničkoj konvenciji će biti potrebno da se za ostale nuklearne objekte napravi program sanacije i da se, tamo gde je potrebno, izvrši usaglašavanje sa međunarodnim standardima. Realizacija mera koje su predviđene Konvencijom, zbog svoje kompleksnosti, podrazumeva intenzivnu međunarodnu saradnju i donatorska sredstva.

Razvoj i sprovođenje mera predviđenih odredbama Konvencije doprineće da se oblast koja je u njenom delokrugu unapredi na nacionalnom planu, da se uskladi sa međunarodnim standardima i stvore uslovi za jačanje međunarodne saradnje i adekvatnijeg međunarodnog pristupa upravljanju istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom, kao i za razmenu stručnih znanja i iskustava po ovim pitanjima. Pristupanje Konvenciji pruža i mogućnost da se domaća javnost uveri da su aranžmani za upravljanje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom naše zemlje u skladu sa međunarodnim standardima, a od uticaja je i na povećanje mogućnosti za korišćenje pomoći namenjenoj zemljama čija su infrastrukturna razvojna sredstva, kao što je to slučaj i kod nas, ograničena.

Konvencija ne sadrži sankcije i kaznene odredbe, već se ugovorne strane motivišu na ispunjavanje zateva putim razmatranja nacionalnih izveštaja na redovnim sastancima, donošenjem zaključaka, kao i primenom drugih podsticajnih mehanizama.

Opšti ciljevi Konvencije su:

- da se postigne i nastavi sa održavanjem visokog nivoa nuklearne sigurnosti širom sveta kroz unapređenje nacionalnih mera i međunarodne saradnje;
- da se uspostave efikasni mehanizmi protiv potencijalnih opasnosti i rizika kako bi pojedinci, društvo i životna sredina bili zaštićeni od posledica jonizujućih zračenja, a potrebe i aspiracije sadašnje generacije ostvarene bez kompromitovanja mogućnosti da buduće generacije zadovolje svoje potrebe i aspiracije;
- da se spreče akcidenti sa radijacionim posledicama i ublaže takve posledice ako bi do njih došlo.

Obaveze država ugovornica

Obaveza svake države koja je ugovorna strane Konvencije je da:

- preduzme zakonske, regulatorne i administrativno-upravne mere kako bi obezbedila da su u svim fazama upravljanja istrošenim gorivom i upravljanja radioaktivnim otpadom, pojedinci, društvo i životna sredina adekvatno zaštićeni od radijacionih opasnosti vezanih za lociranje, projektovanje i izgradnju i procenu objekata, njihov rad i zatvaranje (čl. 4-17);
- podnosi na razmatranje izveštaje o merama koje preduzima radi sprovođenja obaveza iz Konvencije (član 32);
- obezbedi da pre i tokom rada objekta za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom postoje i primenjuju se odgovarajući planovi za delovanje u slučaju vanredne radijacione situacije na lokaciji i, po potrebi, planovi za delovanje u vanrednim radijacionim situacijama van lokacije (član 25(1));
- preduzme odgovarajuće korake za pripremu i testiranje planova za delovanje u vanrednim radijacionim situacijama na svojoj teritoriji u meri u kojoj postoji mogućnost da bude pogođena u slučaju vanredne radijacione situacije

vezane za objekat za upravljanje istrošenim gorivom ili radioaktivnim otpadom u blizini svoje teritorije (član 25(2));

- učestvuje na sastancima ugovornih strana na kojima je predstavlja jedan delegat, a, ukoliko je to potrebno, i drugi predstavnici (član 33(1)).

Obaveze MAAE

- MAAE je zadužena da obezbedi sekretarijat i uslužnu podršku za sastanke država koje su ugovorne strane (član 37);
- Sekretarijat saziva i priprema sastanke, obezbeđuje potrebne usluge i drugu logističku podršku za njih i prenosi državama ugovornicama obaveštenja primljena i pripremljena u skladu sa odredbama Konvencije (član 37).

III. Da li se potvrđivanjem međunarodnog ugovora stvaraju finansijske obaveze za Republiku Srbiju izvršavanjem međunarodnog ugovora

Za sprovođenje ovog međunarodnog ugovora odnosno primenu Zajedničke konvencije o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.

IV Procena potrebnih finansijskih sredstava za izvršavanje međunarodnog ugovora

Finansiranje će se vršiti redovnim sredstvima planiranim budžetom Republike Srbije kroz redovno finansiranje Agencije za zaštitu od jonizujućih zračenja i nuklearnu sigurnost Srbije i Javnog preduzeća „Nuklearni objekti Srbije“, kao i drugih nadležnih organa. Primena zahteva koje postavlja Zajednička konvencija vršiće se i kroz angažovanje sredstava odobrenih projekata tehničke pomoći Međunarodne agencije za atomsku energiju, IPA projekata i drugih međunarodnih donatorskih sredstava.

Potrebna finansijska sredstva za naredne godine, biće planirana u skladu sa limitima koje je utvrdilo Ministarstvo finansija.

V. Razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku

Predlaže se da se Zakon o potvrđivanju Zajedničke konvencije o sigurnosti upravljanja istrošenim gorivom i o sigurnosti upravljanja radioaktivnim otpadom donese po hitnom postupku u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik PC”, broj 20/12-prečišćen tekst), s obzirom da se radi o ispunjenju međunarodnih obaveza Republike Srbije u oblasti nuklearne sigurnosti.